

28 §.

1:o. Konungen äger att i statsrådet — — — —
där sådan hittills ägt rum.

*Till ämbeten och tjänster inom utrikesdepartementet kunna
äfvén norske män utnämnas och befordras.*

Konungen vare äfvén obetaget — — — — som
under departementet höra.

2:o. Konungen äger — — — statsrådet utnämnas.

Stockholm den 26 januari 1905.

M. Dahn.

N:o 66.

Af herr **M. Dahn**, om skrifvelse till *Kungl. Maj:t* angående sådant
*förtydligande af växellagen, att hvad som stadgas i 43 §
skall äga tillämpning å växel, som är ställd att inlösas å
trassatens boningsort men hos annan än trassaten.*

I gällande växellag (§ 41) är föreskrifvet, att växelnehafvare
till bevarande af sin växelrätt skall till betalning uppvisa den förfallna
växeln för den, å hvilken den är dragen, samt, om denne ej erlägger
full betalning därför, inom viss tid protestera. Från den sålunda an-
gifna regeln att växel skall till betalning uppvisas samt protest (de
non solutione) tagas hos trassaten finnes endast det undantag, som om-
förmäles i § 43 af växellagen. Denna § föreskrifver att, om växel är
ställd att betalas å *annan ort* än där växelbetalaren bor, växeln skall
uppvisas å den sålunda angifna särskilda betalningsorten samt att, om
därvid betalning ej erhålles, protest skall därstädes upptagas.

Ifrågavarande stadgande i nu gällande växellag af år 1880 öfver-
ensstämmer med förut gällande lag af år 1851.

Vid den tid, stadgandet tillkom, lærer knappast ifrågakommit, att växel, som skulle inlösas å samma plats, hvarest trassaten bodde, gjordes betalbar hos annan person därstädes än trassaten själf. Med den utveckling, bankväsendet numera tagit, inträffar dock nu allt oftare, att en firma gör sina växlar betalbara hos den bank eller bankir, hos hvilken firman har sina penningaffärer, samt således att en växel skall å samma plats, hvarest trassaten bor, inlösas af annan person för trassatens räkning.

Grunden till föreskriften, att beträffande domicilierad växel uppvisande skall göras samt protest de non solutione tagas å domicilieringsorten, lærer uppenbarligen vara den, att växelbetalaren, som är skyldig att å denna ort tillhandahålla betalning, ej rimligen kan åläggas att hålla sådan till hands äfven hos sig själf. Samma grund finnes ock till föreskrift att växel, som är betalbar å trassatens boningsort men hos annan person, bör i fråga om uppvisande till betalning och protest för uteblifven betalning behandlas såsom domicilierad växel. Då emellertid tydligt stadgande härom ej finnes i nu gällande lag, samt angeläget lär vara, det tvekan ej finnes i fråga om rätt ställe för växels uppvisande och protesterande, hemställer jag vördsamt,

att Riksdagen måtte i skrifvelse till Kungl. Maj:t anhålla om framläggande af förslag till sådant förtydligande af växellagen, att hvad som stadgas i § 43 af samma lag skall äga motsvarande tillämpning för växel, som är ställd att inlösas å trassatens boningsort men hos annan än trassaten.

Stockholm den 26 januari 1905.

M. Dahn.
